

REV. PR. M. JURAS
94 BRADFORD ST.
LAWRENCE MASS.

STEIG

1

MR

KRISTAUS KARALIAUS

LAIVAS

No. 21. Met. XV

Gegužio-May 25, 1935

TĖVŲ MARIJONŲ KOLEGIJOS RĖMĖJŲ SAVAITRAŠTIS

V. SEKMADIENIS PO VELYKŲ.

EVANGELIJA

Jono 16, 23-30.

ANUO metu Jėzus tarė savo mokytiniams: Tą dieną jūs nieko manęs neklauskite. Ištikrųjų, ištikrųjų, sakau jums: ko tik prašysite Tėvą mano vardu, jis jums duos. Iki šiolei jūs nieko neprašėte mano vardu. Prašykite ir gausite, kad jūsų džiaugsmas būtų pilnas. Tai aš jums kalbėjau prilyginimais. Ateina valanda, kuomet jau nebe prilyginimais jums kalbėsiu, bet aiškiai sakysiu jums apie Tėvą. Tą dieną jūs prašysite mano vardu; aš nesakau jums, kad aš prašysiu už jus Tėvą, nes pats Tėvas myli jus, delto kad jūs mane mylėjote ir tikėjote, jog aš nuo Tėvo išėjau. Aš išėjau nuo Tėvo ir atėjau į pasaulį; vėl palieku pasaulį ir einu pas Tėvą. Jo mokytiniai jam tarė: Štai dabar aiškiai kalbi ir nebesakai jokio prilyginimo. Mes žinome, kad tu visa žinai ir tau nereikia, kad kas tave klausytų; todėl mes tikime, kad tu esi nuo Dievo išėjęs.

LEKCIJA

Ap. Darb. 1, 1-11.

PIRMOJE knygoje, o Teofiliau, aš kalbėjau apie visą, ką Jėzus darė ir mokino nuo pat pradžių iki tai dienai, kurioje, davęs per šventąją Dvasią savo išrinktiesiems apaštalamis įsakymų, jis buvo paimtas į dangų. Jiems taip pat po savo kančios jis pasirodė gyvas tuliariopais būdais, nes per keturias dešimtis dienų davėsi jiems matyti ir kalbėjo apie Dievo karalystę. Valgydamas su jais, jis jiems liepė neišeiti iš Jeruzalės ir laukti Tėvo pažadėjimo. Apie jį (sakė jis) jūs girdėjote iš mano burnos; nes Jonas krikštijo tik vandeniui, jūs gi, nedaugeliui dienų praslinkus, būsite pakrikštyti šventąja Dvasia. Taigi, jie buvo susiėję ir klausė jį sakydami: Viešpa-

tie, ar šiuo laiku tu sugražinsi karalystę Izraeliui? Jis jiems atsakė: Ne jūsų dalykas žinoti laikus ar valandas, kurias Dievas nustatė savo valdžia; bet, kaip tik šventoji Dvasia ant jūsų ateis, jūs gausite galios ir būsite man liudytojai Jeruzalėje, visoje Judėjoje, Samarijoje ir iki žemės pakraščių. Tai pasakęs, jiems bėgint, jis buvo pakeltas. Debesys paėmė jį iš po jų akių. Kuomet jie, akių nenuleisdami, žiūrėjo į dangų, jam įeinant, štai du vyrų baltais rūbais atsistojo prie jų. Juodu tarė: Vyrai, Galiliejiečiai, ko jūs stovite, žiūrėdami į dangų? Tas Jėzus, kurs paimtas nuo jūsų į dangų, taip pat ateis, kaip matėte jį einantį į dangų.

V. JĖZAUS DANGUN IŽENGINIMO ŠVENTĖJE

EVANGELIJA

Mork. 16, 14-20.

Anuo metu Jėzus pasirodė vienuolikai, kuomet jie sėdėjo už stalo; jis barė jų netikėjimą ir širdies kietumą, kad jie netikėjo tiems, kurie buvo matę jį atsikėlusį. Tuomet jis jiems tarė: Eidami į visą pasaulį, skelbkite evangeliją visam sutvėrimui. Kas tikės ir bus pakrikštytas, tas bus išganytas; kas gi netikės, bus pasmerktas. Tuos, kurie tikės, lydės tokie stebuklai: Mano vardu jie išvarinės velnius, kalbės naujomis kalbomis, ims žalčius ir jei ką mirtingą gertų, tai jiems nekenks; jie dės rankas ant ligonių ir tie pasveiks.

Viešpats Jėzus, po to kaip jiems kalbėjo, buvo paimtas į dangų ir sėdi Dievo dešinėje. Jie gi išėję skelbė visur, Viešpačiui draug veikiant ir patvirtinant jų žodžius lydinčiais juos stebuklais.

Kas jus (apaštalus) priima, mane (Jėzų) priima, ir kas mane priima, priima tą, kurs yra mane siuntęs. (Mato X, 40).

“GERBK SAVO TĖVĄ IR MOTINĄ”

ABARTINIS amžius tarp kitko pasižymi savo doroviniu nusmukimu, savo nelemtu begėdšku Dievo įsakymų laužymu. Paprastos kasdieninės nekatalikiškų laikraščių žinios — vagystės, žmogžudystės, vedusiųjų neištikimybė, įvairios suktybės, vienu žodžiu, visokeriopi nusižengimai prieš Aukščiausiojo valią. Šis nuolatinis maištas prieš Sutvėrėjo parėdymus, de ja, dažnai pasireiškia žmonijos svarbiausioje vietoje — šeimynoje, kiek kartų vaikai negerbia savo tėvų. Reikalinga tat, rimtai apsvarstyti tas pamatines tiesas ant kurių remiasi visa šeimyniško gyvenimo tvarka ir kurių nepaisymas neša netik betvarkę, bet taip pat šeimynos visišką suirimą. Kadangi tauta ir valstybė susidaro iš paskirų šeimynų, tikras pavojus grėsia taip tautai kaip valstybei, jei šeimyniškas gyvenimas sugriūva. Negali būti nė kalbos apie tautos ar valstybės atsinaujinimą bei susitvarkymą pirm negu grįš atgal į šeimynišką gyvenimą, ta pagrindinė tvarka, kurios reikalauja ketvirtasis Dievo įsakymas.

Gerbk savo tėvą ir motiną! Šio įsakymu pats Dievas nustato vaikų pareigas. Įsidėmėkime gerai, kad Dievas nesakė “mylėk” arba “klausk” bet sakė “gerbk!” Šiokią tokią meilę randame tarp gyvulių, nors baimė pas juos viešpatauja. Šioki tokį susiklausymą taip pat tarp jų pastebime. Bet pagarba randasi tiktai tarp žmonių, nes pagarba reikalauja proto, kuris valdžios reikšmę suprastų, ir sąžinės, kuri tą valdžią pripažintų. Kur pagarbos trūksta, ten meilė silpna ir greitu laiku išnyksta. Kur pagarbos nēr, ten rasime paklusnumą tol kol kurs klauso yra silpnesnis, bet ir šiame išoriniame paklusnume aiškiai matosi pasipriešinimo dvasia, kuri viešpatauja širdyje. Be pagarbos tikro valios paklusnumo anaip tol nerasi.

Vaikai turi gerbti tėvus ne delto, kad tėvai už juos daugiau mokyti, ne delto, kad pasižymi savo dorybėmis, bet vien tik delto, kad tėvai yra Dievo atstovai, jō vietininkai, ir kaipo tokiems pridera pagarba, kuri atitinka jų kilniai pasiuntinybei. Teisė į vai-

kų pagarbą tokia būtina, kad net patys tėvai negali jos išsižadėti ir vaikai turi visuomet tą pagarbą pareikšti mintyse, žodžiuose ir visame išoriniame pasielgime, nepaisant ar tėvai būtų apsišvietę ar nemokyti, ar jie būtų dori ar prieš dorą nusikalte.

Tačiau, pagarba nėra daiktas iš pirštų išlaužiamas. Tėvų svarbiausia pareiga yra kaip tik išauklėti vaikuose nuo pat mažens tą pagarbos dvasią. Jei tėvai apsilaidžia toje svarbiausioje pareigoje, vaikams pataikauja, vaikus išdykina, nesirūpindami, kad vaikai visuomet juos gerbtų, toki tėvai susilaukė ir susilauks iš vaikų suaugusių ne pagarbos bet visokio nemalonusio. Čia kaip tik tinka lietuvių priežodis: “Kaip pasiklosi, taip išsimiegosi.” Išauklėsi vaikus pagarbos dvasioje — gerbs tave. Apsileisi, leisi vaikams augti laisvai, nenumalšindamas visus nepagarbos pasireiškimus — susilauksi vien tik karčių žodžių, priešgimimų, nepaklusnumo. Kaip pasėsi, taip ir pjausi. Sėk tat, pagarbos sėklą mažųjų širdyse, kad susilauktum pagarbos pjūties. *Pab.*

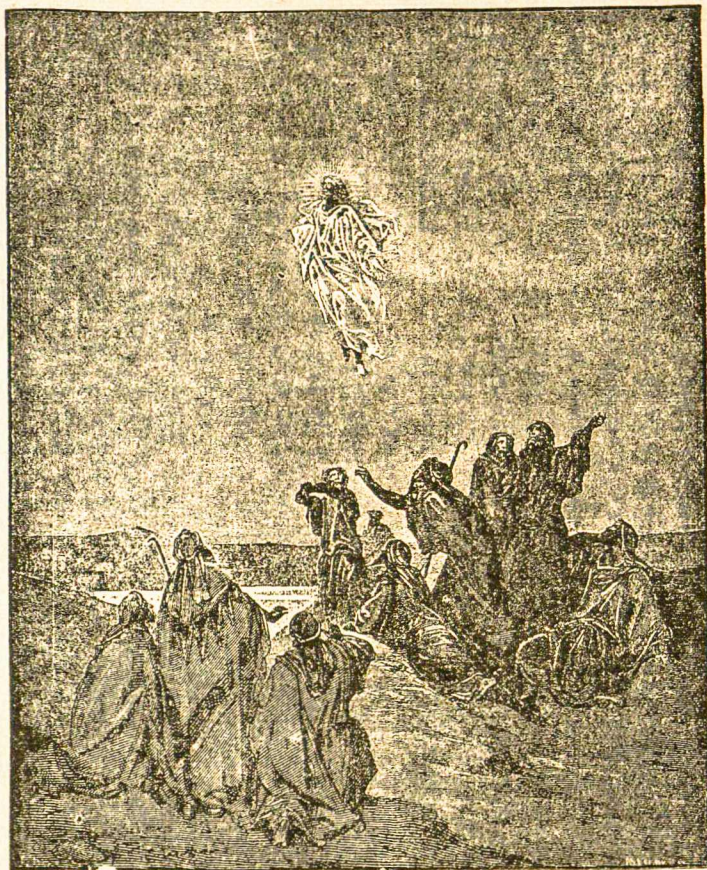
IDOMIOS ŽINELĖS

Šiuo metu Pacifiko misijose, neskaitant Australijos, Naujos Zealandijos, Borneo ir Netherland East Indies, yra 350,000 katalikų, ir apie 50,000 asmenų rengiasi priimti katalikų tikėjimą. Darbuojasi 450 misijonieriai kunigai įvairiose salose; jiems padeda 11 tų salų savi kunigai; yra 276 svetimšaliai broliai vienuoliai ir 36 savi broliai. Be to, misijonieriams padeda darbą vesti 3,500 salų mokytojai-os. Pažymijama, kad šiose salose yra 1,000 katalikiškų mokyklų su 46,000 studentais. Taipgi yra 11 institutų kunigams ir broliams, ir 15 Seserų Vienuolių kongregacijos.

NEW YORK, N. Y.

Marquette organizacija per paskutinius 10 metų prisiumtė indėnų misijoms \$800,000. Tai praneša organizacijos išd. Viktoras F. Rader.

VIEŠPATIES JĖZAUS DANGUN IŽENGIMAS

KETURIAS dešimtą dieną po garbingo iš numirusių atsikėlimo, Viešpats Jėzus, anksti rytą, suburęs vienuoliką Savo apaštalų, jiems davė patarimus ir įsakymus, kalbėdamas: “Man duota visa valdžia Danguje ir žemėje. Tat, eikite ir mokykite visas tautas, krikštydami juos vardan Tėvo ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios, ir mokydami juos laikyti visa, ką tik esu jums įsakęs. Ir štai aš esu su jumis per visas dienas iki pasaulio pabaigai” (Mat. XXVIII, 18-20).

Tada Viešpats Jėzus juos nusivedė į Alyvų kalną. Ir čia, Jis, pakėles pervertas Savo rankas ir jas ištiesęs ant visos žemės, laimino, o paskui pasikėlė į aukštybes ir buvo garbingai paimtas į Dangų, kad per amžius palaimintoje vienybėje būtų su Tėvu ir Šv. Dvasia. Taigi, tuomi užbaigta garbingo-

jo atsikėlimo stebūklas, nes Savo galybe Jėzus Kristus kėlėsi iš numirusių, taip pat Savo galybe Jis įžengė į Dangų. Tačiau, Jis atgal grįš į žemę, ne kaipo Tarpininkas, bet kaipo visos žmonijos Teisėjas. Tą Kristaus atėjimo pranašystę skaitome Šv. Rašte, kada, po Viešpaties Jėzaus Dangun įžengimo, du angelai pasirodė nustebusiems mokytiniais ir jiems tarė: “Vyrai, Galiliejiečiai, ką jūs stovite, žiūrėdami į Dangų? Tas Jėzus, kurs paimtas nuo jūsų į Dangų, taip pat ATEIS, kaip matėtė Jį einant į Dangų” (Apašt. Darb. 1, 11). Tuomet, apaštalai, džiaugdamiesi, sugrįžo į Jeruzalę.

Gi Jėzus Kristus, su visomis išlaisvintomis iš pragarų sielomis įžengęs į Dangų, ir ten, Dangiškajam Tėvui, rodydamas Savo žaizdas, tarė: “Aš pagarbiną Tave žemėje ir atlikau darbą, kurį Tu man davei

daryti" (Jon. XVII, 4). Ir kuomet Dangiskasis Tėvas Mylimajam Savo Sūnui tarė: "Atsisėsk mano dešinėje, pakol paguldysiu Tavo priešinkus po kojų," tuomet visas Dangus nudžiugo ir užgiedojo iškilingą ir linksmą Alieliują!

Visas Dangus nudžiugo ir linksminosi, kai į jį sugrižo Viešpats Jėzus Kristus, kaip mirties, šetono ir pragaro nugalėtojas. Taip pat linksminosi ir dėl to, kad net pats Dievas pirmą kartą parodė neapsakomą Savo didenybę teisingųjų sieloms, kurias Jėzus Kristus išlaisvino iš pragarų. Kartu džiaugėsi ir laimingos išlaisvintos sielos, nes pirmą kartą dalinosi Dangaus linksmybėmis, pirmą kartą regėdamos Patį Dievą, į kurio paveikslą ir panašumą yra sutvertos.

Ateis laikas, kuomet ir mes su Dangaus palaimintaisiais džiaugsimės Danguje, jei tik priedermiai gyvensime ir sąžiningai vykdysime Dangiškojo Tėvo valią čia, žemėje. O apie viso gražumo tų Dangaus gėrybių, Šv. Raštas štai ką sako: "Ko akis neregėjo, nei ausis negirdėjo, nei į žmogaus širdį neįėjo, Dievas priėngė tiems, kurie Jį myli" (1 Kor. 2, 9). Be to, Šv. Raštas kalba, kad Danguje būsime 1) laisvi nuo visokių rūpesčių, 2) bendrausime su palaimintųjų ir šventųjų sielomis, ir 3) per amžius regėsime Dievą.

Visi Katalikų Bažnyčios Tėvai ir Daktarai vienaip moko, kad Dievo regėjimas būsiąs didžiausias visų palaimintųjų ir šventųjų džiaugsmas. Regėti Dievą, anot Šv. Rašto, yra tai Dievą pažinti. Dėl to Šv. Jonas reikšmingai rašo: "Tai yra amžinas gyvenimas: kad jie pažintų Tave, vienatinį tikrąjį Dievą, ir Kurį Tu siuntei, Jėzų Kristų" (Jon. XVII, 3).

Šiandien, kai nedorybė ir bedievybė plačiai įsišaknija mūsų gyveniman, o bedieviškoji spauda silpnuolius atitraukia nuo skaištaus ir padoro gyvenimo, kai depresija mus kankina ir vargai spaudžia, turime, kiek galėdami, daryti širdingą atgailą, pakelti savo širdis į Dangų ir melsti Dievo pasigailėjimo, kad mus išlaisvintų iš šių dienų skurdo ir vargų. O Visagalis Dievas gali žmonijai parodyti išeitį, jei tik ji sugriš prie Dievo ir Jį pripažins savo sąžinės ir

sielos Karaliumi. Tik jau nereikėtų pamiršti šių reikšmingų Šv. Rašto žodžių: "Ieškote visų pirma Dievo Karalystės ir jos teisybės, o visa tai bus jums pridėta" (Mat. VI, 33).

Šis ketv., geg. 30 d., kuriame išpuola Viešp. Jėzaus Dangun Įžengimo šventė, tepaskatina tikinčiuosius eiti į savo parapijų bažnyčias ir dievobaimingai išklausti Šv. Mišių. Tą dieną pamirškime vargus ir savo širdis pakelkime į Dangų prie Aukščiausiojo, meldami, kad Jo Karalystė ir Viešpatavimas kuogreičiausiai įvyktų čia, žemėje, kad visų katalikų gyvenimas būtų tikslus ir pavyzdingas, o Švenčiausioji Jėzaus Širdis, Kuri taip karštai trokšta žmonių širdyse gyventi ir viešpatauti, kad būtų pripažinta ir jaučiama ir žinoma, kaippo mūsų Valdovas ir Karalius.

Kun. Pr. J. Vaitukaitis

ORLEANO MERGELĖ

PIEMENAITĖ virto karžyge. Jos lazdelė tapo kardu, suknelė — blizgančiais šarvais, avelės — kareiviais, ir per ją Prancūzija tapo laisva tauta! Tokia piemenaitė — karžygė buvo Joana Arkietė, ūkininko duktė. Turėdama tik 17 metų amžiaus, ji sužadino kariuomenę ir nuveikė priešus Dievo Motinos vardu. Joanos vardas pragarsėjo, nes ji netik karžvgiškai kovojo mūšio lauke, bet ir prieš velnio žabangas. Ji tapo šventa.

Šv. Joana Arkietė gimė Domremi, Prancūzijoje, 1412 metais. Jos tėvai buvo nuolankūs ir dievobaimingi ūkininkai.

Tame pačiame amžiuje visa Prancūzija sunkiai alsavo. Jaunas ir išlepus karalius, Karolis VII, sėdęs į sostą, mažai rūpinosi savo valstybe, kurią iš jo norėjo paveržti jaunutis anglų karalius Enrikas VI. Anglai kariaudami Prancūzijoje per trylika metų, užgrobė visą šiaurinę jos dalį. 1428 metais Anglija stengėsi užimti Orleaną, prancūzų paskutinę viltį. Karolis VII bailiai taikėsi pabėgti.

Tuo skaudžiu prancūzams laiku Dievas stebuklingai iškėlė 17 metų Orleano Mergele, kad ji išvadotų savo tėvynę. Per trejus metus Šv. Margarita, Šv. Katarina ir

Šv. Mykolas apsiereiškimuose rengė ją prie tautos išvadavimo. Galų gale piemenaitė pakilo ir pasirodė karaliui, Karoliui VII, su savo misija.

Pasirodymas neįtikino Karolių, kad ji yra Dievo siųsta ir kad pajėgs kariauti kovos lauke. Per šešius ilgus mėnesius karaliaus teisininkai tardinėjo ją visokiais būdais, kad sužinotų jos tikrą intenciją. Teisininkai tik tiek galėjo sužinoti, kad ji turi "daug gerumo, nuolankumo, skaistumo, dievotumo ir teisingumo." Po to Karolis VII davė jai kariuomenę. Ji pakeitė savo suknelę blizgančiais šarvais, o lazdele kardu.

Kaipo prancūzų kariuomenės vadas, Dievo Motinos ir šventųjų vardu, Joana sužadino kareiviuose drąsą. Ji apgynė Orleaną. Gausingose kovose nuveikė priešus. Jos kariuomenė visur laimėjo ir už šešių mėnesių Karolis VII vainikavosi Reimso katedroje, Prancūzijos karalium. Bet ir po to Karolius buvo neveiklus ir pasitraukė nuo Paryžiaus. Viena Joana kovojo per visą žiemą ir pavasarį. Kovodama Burgundijoje buvo išdavikiškai atskirta nuo saviškių ir paimta į nelaisvę. Burgundai perdavė ją anglams. Tie, sudarę iš pasidavusių anglams prancūzų juristų ir teologų teismą, apkaltino Joaną burtininkystėje. Pripažino ją ragana.

Gegužės 30-tą dieną 1431, po sunkaus meto kalėjimo ir tardymo, Joana buvo sudeginta. Ji mirė apsikabinus kryžių ir besimelsdama už savo priešus. Jos paskutinis žodis buvo "Jėzau," ir sniego baltumo balandėlis išspruko iš degančio laužo.

Dauguma keikė valdžią už žudymą nekaltos Mergelės. Vienas Anglijos vadas, matęs mergelės kilnią mirtį, prabilo: "Pražūtisime, nes sudeginome šventą mergelę." Tas asmuo pranašavo, nes po to, Prancūzija visiškai nuveikė anglus.

Šios mergelės istorija nėra legenda, bet grynas faktas. Kai kurie nori pagražinti savo apsakymus legendomis, bet gryna tiesa yra daug kilnesnė. Garsusis Šileris sukūrė savo kilniausį veikalą, keldamas aikštėn kilnų Joanos gyvenimą. Gunod ir kiti Orleano Mergelės veiksmų ėmėsi savo operoms.

Jos būdą dramaturgas Šileris gražiausias žodžiais išreiškė ir Vincas Kudirka lietuviškai išvertė, "Kokia ji baisi mūšyje išrodė, o santaikoje kokia ji graži." Kodel ne?! Šventieji vedė ją. Dangaus karžygis Šv. Mykolas visad įkvėpė reikalingus kariškus žygius. Šv. Panelė Marija buvo jos kilnus skaistybės pavyzdys. O Šv. Dvasia tapo jos dieviškos dvasios vadovas. Būnant karžyge reikėjo jai su visais susitikti, o vistiek ji buvo ir pasiliko dievobaiminga mergaitė, nemėgo dvaro ir jo puošnumo, nes Dievas jos nešaukė prie pasaulinio blizgėjimo. Ji šalinosi nuo šio pasaulio akių.

Politiniai keblumai, revoliucijos Prancūzijoje ir istorikų nepasistengimas nuodugniai ištirti Orleano Mergelės gyvenimo, su laikė jos palaiminimo paskelbimą. Tik balandžio 11-tą 1909 Motina Bažnyčia paskelbė ją palaiminta. Jos vardas buvo įrašytas šventųjų tarpe gegužės 16-tą dieną 1920 metais. Šv. Tėvas nustatė jos mirimo dieną, gegužės 30 dieną, kaip paminėjimo šventę.

Štai, Joana, skaisti mergelė, Prancūzijos globėja ir apginėja stebuklingai apgynė savo tikėjimą ir tautą. Tarp kariškų pavojų ji nebijojo mirties, nes Kristus buvo su ja, globojo ją, vedė ją ir ji, ištikima Jo šventai valiai, sėkmingai atliko savo misiją.

P. P. Činikas, M.I.C.

KATALIKAI STIPRĖJA

Džiuginančių žinių ateina iš Volinijos, kur per keturioliką pastarųjų metų katalikų skaičius iš 180,000 išaugo ligi 345,000. Šiam nepaprastam augimui, kaip praneša spauda, esančios šios priežastys: natūralus katalikų priauglis ir suaugusių žmonių, daugumoje stačiatikių, grįžimas į Katalikų Bažnyčią. Ištikro tai yra džiuginantis reiškinys.

Senovėje rusų valdžia Volinijoje užgrobė iš unijotų daugiau kaip 50 šventovių. Dabar katalikai, atsiminę tas skriaudas, reikalauja bažnyčias jiems gražinti, nes augant katalikų skaičiui, jos būtina jiems reikalingos.

Kun. V. Kubikauskas, M.I.C.

AUKOS

TURTU IR MALDA.

ISŲ turtų didžiausias yra amžinoji laimė danguje, pas Dievą. Tas turtas yra atviras visiems žmonėms — reikia jis sau užsidirbti. Tame darbe Dievas ypatingu būdu padeda.

Kokiu būdu Dievas padeda? Jis padeda pats tiesioginiu būdu. Šis būdas yra sunkesnis pasigauti, suprasti ir pasinaudoti. Taigi Jis pavartojo kitą būdą prieinamesnį. Jis padeda per savo tikrąją, katalikiškąją Bažnyčią. Joje Jis sudėjo savo apreikštąjį mokslą. Į jį reikia tikėti. Be to tikėjimo niekas nebus išganytas ir nepasieks to didžiausio turto.

Bažnyčioje Jis paliko sakramentus. Jaisiais visi žmonės privalo naudotis, nes per juos eina žmonėms jėga, pagalba tą didžiausią turtą gauti. Be tų sakramentų (ypač be Krikšto ir kitų nekurių) niekas to didžiojo turto negaus.

Kaip Bažnyčioje tikrąjį apreikštąjį mokslą gauti ir sakramentais pasinaudoti?

Tam tikslui Dievas pašaukia iš žmonių tarpo tam tikrus asmenis ir juos nuskirtu būdu įgalioja Jo vardu tą pagalbą teikti. Tie asmenys yra dvasiškija — kunigai.

Taigi matome, kaip svarbūs yra kunigai žmonėms, kad šie pelnytų didžiausiąjį turtą.

Žinoma, ne kunigai tą turtą duoda, bet Dievas be jų nelabai kam duoda. Ypač tie to turto negauna, kurie su panieka nusikreipia nuo kunigų, tvirtindami jie pelnysią išganyką be jų.

Toks kelias per daug pavojingas. Nepartina niekam tokiu keliu eiti. Visi tikintieji žmonės turi dėti visas pastangas turėti pakankamai gerų kunigų, tikrų Dievo atstovų ir Jo uolių darbininkų.

Kaip tai padaryti, kad jų tokių turėjus? Reikia daug ir labai karštai melstis.

Auka malda.

Jėzus Kristus pasakė, kad turime melstis ir prašyti darbininkų. Jis sakė, kad

“pjūtis yra didelė, o darbininkų mažai. Melskite pjūtis Viešpatį, kad atsiųstų savo darbininkų į ją.”

Paskui Jėzui ir Bažnyčia nuolatot ragina kodaugiausia melstis, kad atsirastų pakankamai pašauktųjų į vienuolių ir kunigų luomus. Kartu, ragindama melstis, ji ragina tėvus ir kitus auklėtojus tinkamiesiems padėti į tuos luomus įeiti. Kartais Dievas nekuriuos šaukia, bet juos sukliudo tėvai, ar kiti koki dalykai.

Taigi ir mes, lietuviai katalikai, padarykime nuodugnią sąžinės sąskaitą, kaip daug mes meldžiame Dievą pašaukimų į vienuolinį ir kunigų luomus. Gal rasime, kad nesimeldžiame, arba dar blogiau, kad sutrukdomė šaukiamus nuo tų pašaukimų.

Jeį ko kito negalime tuo reikalu padaryti, tai melstis tikrai galime. Tai darykime.

Bažnyčia kviečia melsti iš Dievo pašaukimų, bet nemažiau Ji ragina melstis už pašauktuosius, ypač už tuos, kurie vienuolių luome, ir šiaip, mokinasi ir auklisi kunigų seminarijose.

Už juos reikia daug melstis, aukoti šv. Mišių ir Komunių, kad jie ištesėtų pašaukime, kad jie prisipildytų dvasinio mokslo, bet dar labiau Kristaus dvasios. Be tos dvasios bus jie menki darbininkai ir “pjūtis liks neaprupinta.” Liks daug jos nenudirbtos.

Toliaus Bažnyčia kviečia tikinčiuosius daug melstis už kunigų auklėtojus, kad jiems kogeriausiai pasisektų išauklėti gerų, uolių kunigų, “pagal Jėzaus Širdį” kunigų. Reikia daug melstis ir už pačius kunigus, kad jiems nepritrūktų Dievo pagalbos kotinkamiausiai eiti savo sunkias pareigas ir išvengti didžių pavojų, per kuriuos daugybei jų tenka pereiti.

Si maldos aukā, man rodos, yra labai ir labai apleista ir užmiršta.

Apskritai, per daug katalikų pamiršta “septyni gailestingieji darbai sielai,” o iš

tų darbų ypatingai pamiršta melstis už dvasiškumą, be kurios pagalbos taip neįmanomas yra pelnytas to *didžiausio ir amžino turto danguose*.

Tokios maldos yra neapsakomai didis *meilės darbas*, už kurį galima drąsiai laukti gausaus atlyginimo iš Dievo pusės.

Auka turtu.

Daugelis mano daras meilės darbą, kuomet šelpia pavargėlius, našlaičius, arba jiems parengtas prieglaudas. Gražus, malonus toks darbas, bet ne jais baigiasi meilės darbai.

Gal net didesnis meilės darbas ir vertesnė auka, kuomet ji yra skiriama misijoms, arba, kad už ją būtų rengiami misijonieriai ir šiaip kunigai.

Parapijose renkamos aukos vyskupijos seminarijos reikalams arba, jei vyskupija neturi seminarijos, tai rengtis sau kunigų svetimose seminarijose.

Kaip kas kartais pasako, kad, kas nori matyti savo sūnų kunigų, teisileidžia jis pats sau jį kunigus. Toks pasakymas yra visiškai netikęs ir ne vietoje. Kunigas reikalingas visiems ir visų sielų išganymu rūpinasi. Nei vienas kunigas, kad ir savo tėvų pinigais išsina mokslą, nesišventina tik savo tėvų ir giminių sieloms gelbėti, bet šventinasi visus gelbėti.

Taigi labai pritinkamas daiktas, kad visi savo aukomis prisidėtų išleisti pašauktuosius jaunikaičius į kunigus.

Tam tikslui duodamos aukos atlieka Dievui malonų darbą ir patiems žmonėms labai išganingą. Kur tik tikintieji tokiam tikslui gailisi aukų, ten jiems trūksta ir kunigų ir pačių bažnyčių. Daugeliui tenka mir ti be sakramentų, tikriausiam pavojuje savo sielai.

Daug atsiranda jaunikaičių su pašaukimu į kunigus, bet jam negalima vykdyti savo pašaukimo, nes neturtas neleidžia tinkamo mokslo įsigyti. Tikinčiųjų aukos seminarijoms tokias kliūtis prašalina.

Vienuolijos taip pat daug jaunikaičių išlavina ir išaukli kunigais. Jos, paprastai, turi savo seminarijas. Joms ir sunku tas darbas atlikti be tikinčiųjų pagalbos. Aukos vienuolijoms daugina skaičių tų, kurie padeda pasiekti tą didžiausią amžiną turtą.

VISI ŠVENTIEJI GARBINO MARIJĄ

Skaitydami Šventųjų gyvenimus, mes pastebime, kad po Jėzaus, Dievo-Žmogaus, pasaulio Atpirkėjo, Marija, Jo skaisčioji Motina, buvo pirmučiausias meilės ir pamaldumo ryšys Šventųjų sielose. Jie nuolat širdyje žodžiais, raštais ir darbais skatino kitų širdyse tuos pačius jausmus, kuriuos turėjo prie Marijos savo širdyse ir tvirtai buvo įsitikinę, kad pamaldumas prie Marijos yra tikriausias kelias į dangaus karalystę. Skaitydami Šv. Alfonso Ligourio raštus, nuolat pastebime juose ypatingą prisirišimą prie Marijos. Niekados tam Šventajam nebuvo nuobodu kalbėti, pamokslus sakyti, rašyti apie savo Gerąją Motiną, kaip jis vis Ją vadindavo. Taipgi įsakė savo kongregacijai nuolatos vadinti Mariją Gerąją Motiną ir patarė visiems kunigams ir pamokslininkams laikyties šio papročio. Šventasis kalbėdamas apie Mariją štai ką sako: "Mes kunigai daug daugiau galėtumėme Mariją pagerbti jei Jos garbę daugiau skelbtumėme sakyklose ir nuolatos stengtumės ugdyti kituose pamaldumą prie Marijos.

Marija ištikro yra mūsų Geroji Motina. Ji mus aprūpina mūsų visuose reikaluose, užtaria mus žmones kada Jos Gerąjį Sūnų užrūstiname, išprašo mums reikalingos pagalbos atlaikymui prieš pagundas, priglaužia pavojaus metu ir lengvina gyvenimo naštas. Kreipkimės prie šios Gerosios Motinos, Kuri visados prisirengusi ištiesti gelb stančią ranką vargstančiai žmonijai.

A. P. Sandys

Kun. Dr. Jonas Navickas, M.I.C.

Trys Konferencijos Vienuoliams

ĮŽADAI: *Neturto, Skaistybės ir Klusnybės.*

(Pabaiga)

KLUSNUMO DORYBĖ

Palaimintas Sebastijonas Valfre turėjo didelio noro aplankyti Romą, šventąsias miesto vietas. Kada pasitaikė proga, jįsai draugėje kitų vienuolių, savo vyresniojo palaimintas, išsirengė į kelionę. Kuomet atvyko į upės Po uostą, kelionės prižiūrėtojas kun. Genesio Carriatore įteikė jam vyresniojo laiškutį, kuris buvo labai trumpas ir aiškus: "Kaip tiktai perskaitysi šiuos žodžius, tuojau grįžk namo, nieko nesvajodamas apie kelionę." Perskaitęs laiškėlį, paėmė savo rišulius ir tarė draugams: "Grįžkime namo; kelionė į Romą kuo puikčiausia pasisekė ir jau pasibaigė."

Klusnumas yra proto atgaila ir todėl daug brangesnis už visus kūno prisimarinimus. Dievui daugiau patinka mažiausis klusnumas, negu daugelis prisimarinimų. Šv. Ignacas Loyola dažnai pakeisdavo savo vienuolių atgailos pareiškimus, tuomi juos mokindamas klusnumo. Kartą vienas brolis prašėsi jam pavyli pasninkauti visą Gavėnią. Leidimas buvo gautas. Kuomet atėjo didysis penktadienis, šv. Ignacas jam įsakė valgyti kartu su kitais, atimdamas progą pasigirti, kad jįsai pasninkavęs visą Gavėnią, tokiu būdu jungdamas su Gavėnios pasninku ir klusnumą.

"Piktoji dvasia, sako šv. Pranciškus Saletis, mažai tesirūpina mūsų prisimarinimais, jeigu tiktai mes elgiamės kaip velniui patinka: jįsai bijo ne prisimarinimo, bet klusnumo. Argi galima rasti didesnio prisimarinimo kaip būti visuomet klusniu kito valiai?" Kuomet šv. Anzelmas tapo paskirtas Katenburio arkivyskupu, jįsai jautėsi esąs labai nelaimingas, nes buvo laisvas nuo klusnumo įžado. Ir todėl prašė šv. Tėvo, kad jam paskirtų vyresnįjį, kurio jįsai visuomet turėtų klausyti. Tuomet jįsai visada elgėsi taip, kaip jam įsakydavo jojo vy-

resnysis. Šv. Raštas sako, kad klusnumas yra geresnis negu aukos, dedamos Dievo garbei. Viena valandėlė, iš klusnumo suvartota, yra daug brangesnė, negu visa diena giliuose mąstymuose ir maldose praleista. Tai gerai suprato šventieji ir sulig klusnumu buvo sprendžiamas kiekvieno šventumas.

Šv. Simonas gyveno ilgus metus ant vieno stulpo 40 pėdų aukščio, visą tą laiką praleisdamas dvasiniuose mąstymuose. Rytų šalies tyrininkai norėjo išbandyti ar jįsai tikrai yra šventas žmogus ir todėl susitarę pasiuntė savo pasiuntinį jo paklaustų — kodėl jįsai pasirinko tokį keistą būdą lavintis tobulybėje ir kodėl jįsai nevaikščioja tais keliais, kuriais savo gyvenime ėjo kiti šventieji. Tam pasiuntiniui buvo įsakyta temyti: jeigu Simonas, išgirdęs tėvų pareiškimą, nekreips į tai dėmesio, visi žinos, kad jįsai taip gyvena, savo keistą vaizduotę sekdamas, bet jeigu tuojau norėtų lipiti žemyn, yra ženklas, kad jįsai yra šventas žmogus. Taip ir įvyko. Kada pasiuntinys pareiškė tyrininkų mintį, šventasis nieko nelaukdamas buvo belipęs žemyn. Tuomet tai pasiuntinys pasakė jam tyrininkų sugalvotą klastą ir liepė toliau savotišku būdu lavintis tobulybėje.

Kuomet šv. Petras Kliaveris sekmingai darbavosi negrų gerovei, jojo vyresnysis įsakė jam pakeisti kai kurias savo darbuotės ypatybes, ir kaip tiktai tas, iš kurių jįsai turėdavo daugiausia gerų pasėkų. Šventasis, nieko nesakęs, tuojau prisitaikė prie savo vyresniojo reikalavimų, vien tesigailėdamas, kad jįsai yra vargingas neišmanėlis ir kad jam visame yra būtinas reikalas sekėti vyresniojo nurodymus, kitaip jįsai galįs prarasti savo nemirtingosios sielos išganyką.

Neužtenka vien tiktai savo valią pavesti, bet reikia ir savo protą ir jojo visus sprendimus atiduoti vyresniajam. Jeigu vienuolis tepaveda vyresniajam tiktai savo valią, protą gi sau pasilikdamas, jįsai tik vie-

1085250

na koja tėra Kristaus mokykloje.

Šv. Ignacas Loyola patiekia sekančias klusnumo pratybų taisykles:

1. Turi save visą pavesti Dievo Apvaizdai, kuris teikia savo malonės kiekvienam žmogui, jo būklei reikalingų. Viešpats Dievas valdo vyresnįjį ir nurodo jam kelius, kuriais jisai turi vesti jam skirtus vienuolius.

2. Savo akis turi visą laiką turėti nukreiptas į šventą pašaukimą ir nežiūrėti į tą, kuris valdo, bet į Jėzų Kristų, kurio vyresnysis užima vietą.

3. Neklausyt tų minčių, kurias teikia jausmų pageidimai, bet ieškot tų, kurios veda į klusnumą.

4. Nuolat žiūrėt į šventųjų pavyzdžius, kurie pasiekė aukšto šventybės laipsnio vien tik savo klusnumu ir ypatingai į paties Išganytojo pavyzdį, kuris buvo klusnus iki mirčiai, mirčiai gi kryžiaus.

5. Būti uolus maldoje ir savo pageidimų bei jausmų suvaldyme, atmindamas kaip dažnai aukštas apie save manymas yra vien tiktai paprastas tuščias įsivaizdinimas. Ir pasižadėt, su Apaštalu, daugiau nežinot bet tiek — "kiek reikia."

Šiems visiems patarimams laidą randame šv. Evangelijoje, kur kalbama apie Vaikelio Jėzaus klusnumą savo Švenč. Motinai Marijai ir savo globėjui šv. Juozapui: "Ir jis iškeliavo su jais, atėjo į Nazaretą ir buvo jiems paklusnus." (Luk. 2, 51).

MALDAKNYGĖ IR BAŽNYTINIŲ PAMALDŲ VADOVĖLIS

Ši nauja maldaknygė yra nedidelė, 256 pusl., gražiai išleista, patogi neštis, talpina visas reikalingiausias maldas, litanijas ir giesmes. Pagamino Lietuvių Kunigų Draugija, pamaldų subrendinimui visose lietuvių bažnyčiose Amerikoje. Išleido Tėvų Marijonų Vienuolija.

Kaina audekliniais viršais 65c.; paauksuotais kraštais 75c.; odiniais viršeliais \$1.25. Užsakymus siųsti adresu:

"DRAUGO" KNYGYNAS

2334 So. Oakley Avenue,

Chicago, Illinois.

LIETUVOJE

Vokietijos demonstracijos iššaukė didžiausį pasipiktinimą Lietuvoje. Pirmiausiai į jas atsakė Kauno studentija. Tris dienas studentija universitete ir pačiame mieste demonstravo, reikalaudama Lietuvai nieko nepaisyti vokiečių grąšinių ir ragindama valdžios žmones būti drąsiems ir vokiečiams nė per plauką pasiduot. Prie studentijos prisidėjo ir didžiausios žmonių minios. Balandžio 2 d. demonstracijose dalyvavo visas Kaunas. Lietuvoje šios demonstracijos praėjo labai kultūringai, be plūstamų žodžių ir smurto veiksmų.

Lietuvoje yra 70 ligoninių su 3,629 lovomis. Ligoninių kasų skaičius Lietuvoj siekia 70,000.

Šiomet sueina 60 metų nuo mirties didžiojo tautinės sąmonės kėlėjo Lietuvoje, narsaus kovotojo dėl tautinių ir religinių teisių, vyskupo Valančiaus. Lietuvos blaivininkai, katalikų ir įvairios tautinės organizacijos ruošiasi tas sukaktuves tinkamai paminėti. Didžiosios iškilmės numatomos surengti Varniuose.

— Kauno miesto savivaldybė šiuo metu svarsto savo nekilnojamo ir kilnojamo turto įgijimo atsakomybės amortizacijos ir valdymo atsakomybės taisyklių turtus.

Klaipėdon atvyko garsiosios Amerikos "Paramount" filmos operatorius J. Dorel. Jis nufilmavo Klaipėdos uostą, miestą, charakteringas krašto vietas, ūkininkų gyvenimą ir pajūrį.

Šiomis dienomis Labunavos apylinkėse, Grauzų vienkiemyje ūkininko Zenono Žilinsko laukuose buvo rasti Lietuvos-Lenkijos karaliaus Zigmanto - Augusto laikų kapai. Juose rasti keli durtuvai, kirviai, kardai ir kiti brangūs daiktai.

Paskutiniu metu Lietuvoje ryškiai pastebimas didelis kultūrinio darbo išsiplėtimas. Visos organizacijos savo veikimo ribose rengia taip vadinamas kultūros savaites.

Žmogui sakoma, kad jis turi pareigą pažinti Dievą, garbinti Jį, Jam tarnauti ir mylėti Jį. Tai kaip visa tai padaryti, kad Dievas nesiduoda matyti? **L. K.**

Pažintis pažinčiai nelygi. Jei galvoji apie tokią pažintį, kurią sau pasidarai su įvairiais žmonėmis, na tai, žinoma, tokios pažinties su Dievu negali turėti.

Bet labai dažnai įvyksta taip: Neva pažįsti žmogų, bet tik iš matymo. Iš tikrųjų jo gal būt visiškai nepažįsti. Daug pažįstamų žmonių taip smarkiai slepia savo būdą, savo mintis, savo norus, visokias žinias apie save, kad, turėdamas su jais pažinti, o vienok visiškai jų nepažįsti.

Dievas, tiesa, yra nematomas. Jis nesiduoda matyti, bet Jis labai aiškiai pasakė apie save taip daug ir taip gražiai, kad Jį iš to galima gerai pažinti.

Dėl to reikia — klausyti pamokslų bažnyčiose, skaityti katalikiškas knygas, kuriose išaiškinta viskas apie Dievą. Ten paprastai būna išaiškinta, kaip garbinti, mylėti Dievą ir Jam tarnauti.

Kas priėmė Krikštą, tas gavo pašvenčiamąją malonę, arba dieviškąją gyvybę. Ją būtinais reikia išlaikyti ir išlaikant karštai melstis. Tokiems pats Dievas leidžiasi geriau pažinti.

Toki, mat, yra nekaltos širdies žmonės. Apie juos pasakyta: "Palaiminti nekaltos širdies, nes jie Dievą regės." Jie regės Dievą ne tik amžinybėje, bet ir čia ant žemės, jie tikėjimo šviesoje, dvasios akimis ima vis geriau regėti Dievą, vadinasi, geriau Jį suprasti. Jo malones pajusti ir jomis pasinaudoti.

Kodel Mišiose, laiminant smilkalą, šaukiamasi į šv. Mykolo arkangelą? **Jok.**

Kadangi Šv. Raštas mini, kad Šv. Mykolas yra angelų vadas ir jis nukovojo Liuciferį ir jo pasekėjus ir juos išgrūdo iš dangaus; kadangi jis tai darė dėl Dievo garbės, tai ir įėjo į padaviną, kad jis tar-

pininkauja tarp žmonių ir Dievo, ypač prindamas žmonių maldas ir jas pridudamas Dievui.

Šv. Jono apaštalo "Apreiškimų" knygoje yra šie žodžiai: "Atėjo kitas angelas ir atsistojo ties altorium; jis turėjo auksinę smilkytuvą; jam buvo duota daug smilkalų, kad dėtų iš visų šventųjų maldų ant aukso altoriaus, kurį yra ties Dievo sostu. Smilkalų dūmai iš šventųjų maldų pakilo iš angelo rankos Dievo akyvaizdoje. (Apr. 8.).

Protestantai prikašioja, kad mes, katalikai, turėjome kadaise vienu kartu du popiežius ir kaip Bažnyčia rado, kuris jų tikras?

Vilk.

Prikašioti kam nors ir ką nors yra gana lengva, bet prikašiojimas tai dar neįrodymas, kad taip buvo.

Niekuomet katalikų Bažnyčioje nebuvo dviejų tikrų popiežių. Galėjo būti du, o galėjo būti ir daugiau, kurie turėjo pretenzijų, kad juos pripažintų ir skaitytų popiežiais, bet popiežium buvo tik tas vienas, kuris teisėtai buvo išrinktas. Bažnyčia turi tam savo įstatymus ir taisykles ir randa, kuris teisėtai išrinktas.

Jei visų tų tarpe, kurie skelbiasi esą išrinkti, Bažnyčia nerastų nei vieno teisėtai išrinkto, tuomet darytų rinkimus naujus ir išrinktų tikrą popiežių.

Ar popiežius paskyrė, kad būtų švenčiamas sekmadienis, vietoje šeštadienio? **Kat.**

Taip, popiežius, nes tik jis turi Dievo įgaliojimą panašias atmainas padaryti. Pirmam popiežiui, šv. Petriui, Kristus pasakė: "Tau aš duodu dangaus karalystės raktus; ką tu suriši čia ant žemės, bus surišta ir danguje."

Protestantas neturi pareigos švęsti sekmadienį. Jis pripažįsta tik vieną tikėjimo šaltinį — Bibliją. Joje liepta švęsti Subata — šeštadienį.

CHICAGO, ILL. TT. Marijonų Rėmėjų Chicagos Apskričio rengiamas malonus išvažiavimas (piknikas) Marijos Kalneliuose, Hinsdale, Ill., geg. 26 d., sekmadieny.

Kviečiami visi Chicagos ir apylinkių lietuviai, profesionalai, biznieriiai, draugijos ir klubai, kur rasime susitikimą su giminėmis, draugais ir pažįstamais.

Marijonų Rėmėjų generalė komisija: kun. J. Vosylius, J. Kulikauskas, A. Bacevičius, E. Ogintaitė ir E. Ogintienė rūpinasi sudaryti kuogražiausį programą ir visais kitais pikniko reikalais. Jiems į pagalbą eina visos Chicagos veikėjai-os. Štai, vestaidiečiai-ės, brightonparkiečiai-ės, ir townoflakiečiai-ės lanko biznieriūs kolektuodami įvairius valgiams produktus, įvairiems bizniams reikmenis.

Marketparkiečiai-ės, bridgeportiečiai-ės, northsidiečiai-ės, aštuoniolikiiečiai-ės, ciceriečiai-ės, so-chicagiečiai-ės, roselandiečiai-ės ir vestpulmaniečiai-ės duoda visus reikalingus darbininkus-ės įvairiems bizniams. Tolimesnės kolonijos suvažiuos, kad gražiai parėmus.

Tat, malonaus ir linksmaus pasimatymo TT. Marijonų Rėmėjų piknike, Marijos Kalneliuose, gegužės 26 d.!

PAAUKOJO SEMINARIJAI

A. Raškevičienė ir Švedas, Chicago, gražų "karpetą" į kopylėią.

Tamkevičius iš Auroros, didelį trucką ūkiui.

A. † A.

Marijonų Vienuolijos Rėmėja MARĖ JAKŠTAITIENĖ

Tėvai Marijonai atlaikys už jos sielą dvejas šv. Mišias gegužės 22 ir 23 dd.

Visi Marijonų Vienuolijos Rėmėjai sukalbėkite už jos sielą po dalį šv. Rožančiaus.

Tėvų Marijonų Rėmėjų Aukos:

Zdankus A., Chicago, Ill.	3.00
Durgaitienė D., Phila., Pa.	3.00
Žitkevičius A., Chicago, Ill.	3.00
Koncevičius J., Chicago, Ill.	3.00
Stačiokas George, Athol, Mass.	3.00
Žilinskaitė M., Cleveland, O.	3.00
Jokubauskienė S., Riverside, Ill.	3.00
Aleksandravičienė O., Cicero, Ill.	3.00
Bulovai Jurgis ir Marijona, Chicago.	3.00
Kinčiniai J. ir Anelė, Chicago, Ill.	3.00
Paukštaitė S., Chicago, Ill.	3.00
Ragaišienė A., Spring Valley, Ill.	3.00
Šarkaitė O., Brooklyn, N. Y.	2.00
Alosus J., Oglesby, Ill.	2.00
Dragūnas Mat., So. Boston, Mass.	2.00
Grikauskienė B., Youngstown, O.	2.00
Sukelis Z., Techny, Ill.	2.00
Staniulis St., Chicago, Ill.	2.00
Laurutienė T., Phila., Pa.	2.00
Budrienė Mrs., Phila., Pa.	2.00
Tamošaitis S., Worcester, Mass.	2.00
Augūnienė Mrs., Phila., Pa.	2.00
Krikščiūnienė Mrs., Phila., Pa.	2.00
Zareikienė S., So. Boston, Mass.	2.00

Visiems aukotojams nuoširdžiai dėkojame.

Tėvai Marijonai.

A. † A.

Marijonų Vienuolijos Rėmėja VERA KATALINAS

mirė gegužės mėnesyje, Scranton, Pa.

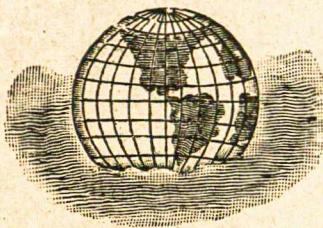
Tėvai Marijonai atlaikys dvejas šv. Mišias gegužės 27 ir 28 dd.

Visi Marijonų Kolegijos Rėmėjų Draugijos nariai sukalbėkite už jos sielą po dalį šv. Rožančiaus.

Katalikų Pasaulyje

SAN JOSE, Costa Rica.

Vietiniai gyventojai Jubilėjaus metų proga, pastatė didį Kristaus Karaliaus statulą ant "Šventosios Dvasios Kalno" kuris yra aukščiausias kalnas Alajuela slėnyje. Tai gražus paminklas.

SUMMIT, N. Y.

Dešimts tūkstančių žmonių suvyko į gegužines pamaldas į Šv. Rožančiaus sanktuariją šiame mieste. Kun. I. Smith'as, O.P., Katalikų Universiteto filosofijos profesorius Washington, D. C., pasakė pamokslą.

ROMA, Italija.

Kapitono Fang Jou, kiniečio, sūnus tapo apkrikštytas Šv. Marijos Major bazilikoje. Kun. J. Chang, profesorius kinų kalbos Urban kolegijoje pakrikštijo jį. Kapitonas Fang, kuris nėra katalikas, pasirinko savo sūnui vardus Marius ir Juozapas.

ROMA, Italija.

Jo Eksc. Muro Lucano vyskupas Giuseppe Scarlata, 77 m. amžiaus mirė. Ateinančiose metuose Jo Ekscelencija būtų celebravęs savo vyskupavimo sidabrinį jubiliejų.

GENEVA, Šveicarija.

Aštuntasis Šveicarijos katalikų kongresas įvyks Fribourg'e, rugpiučio 31 d. iki rugsėjo 2 d. Jo Eksc. Lusanno vyskupas Mario Besson kalbės tema "Katalikiškoji Akcija" ir "Žmonių Sąjunga."

NEW ORLEANS, La.

Dešimts tūkstančių žmonių eisena įvyko šiame mieste pradėdant gegužines pamaldas Šv. Marijos Nuolatinės Pagalbos bažnyčioje. Palaiminimas su Švč. Sakramentu buvo atvirame ore, kur ši milžiniška minia meldėsi.

VATIKANAS, Italija.

Šventasis Tėvas Pijus XI paskyrė Jo Emin. Kardinolą Pacellį, Vatikano valstybės sekretorių, Švč. Sirdies Sesučių ir Nuolatinės Adoracijos globėju. Vienuolijos namai yra Paryžiuje.

QUEBEC, Kanada.

Quebec'o labdarybės 1933 m. daug gero padarė. Pavalgydino 276,880 varguolius, suteikė 33,125 drabužių, 2,377 čėverykų ir 953 kitų dovanų varguoliams.

AMERIKOJE

THOMPSON, Conn. — Marianapolis.

Balandžio 13 d. gerb. p. R. Skipitis laukydamas lietuvių kolonijas, atvyko Kolegijon. Gerb. svečiui apipasakojus savo atvykimo tikslą, studentai svečią palinksmino ant greitosios suruošta lietuviška muzika bei dainomis.

— Balandžio 14 d. buvo suvaidintas Šv. Kazimiero parapijos salėje, Providence, R. I.

Po vaidinimo studentai pas A. Avyžinį buvo karališkai pavaišinti.

— Balandžio 28 d. "Iškeikimas" aplankė Westfield, Mass., kame klebonauja didelis Kolegijos prietelis kun. V. Puidokas. Po pasisekusio vakaro — vaidinimo, gerb. klebonas visus studentus skaniai pavaišino.

— Po trijų dienų rekolekcijų, balandžio 18 d. studentai išvyko atostogoms. Balandžio 28 d. sugrįžo. Naujų pavasario jėgų įsigiję, jaunuoliai stojo prie užbaigimo antrojo mokslo semestro.

— Marianapolio sviedinio ratelis, vadovaujant atletikos direktoriui kun. A. Morkūnui ir kapitonui Antanui Kacevičiui ir Vincui Dirsei, atidarė šį sezoną prieš galingąją prancūzų Assumption Kolegiją, Worcesteryje. Iki šiai dienai kolegistai suluošė jau keturis lošimus.

Assumption College 5	Marianapolis 4
St. Nichols College 10	Marianapolis 11
Šv. Tomo Seminarija 5	Marianapolis 6
LaSalle Academy 7	Marianapolis 1

LOWELL, Mass., Šv. Juozapo par.

Balandžio 28 dieną, seniausia kolonijos pašalpinė draugija, Šv. Juozapo, turėjo metinę savo draugijos vakarienę. Žmonių atsilankė nemažas būrelis. Muzikalinę programos dalį išpildė vietos parapijos choro oktetas. Kalbėjo vietos klebonas ir svetys kun. Kaz. J. Urbonavičius. Vakaro programą vedė kolonijos veikėjas ir Naujos Anglijos Federacijos Apskričio pirmininkas Vl. Paulauskas.

— Tulas svetimtautis, išgirdęs, kad vietos parapijos chorai rengiasi įtaisyti į bažnyčią naują paveiksluotą langą paaukavo \$50.00. Vladas Mikša irgi chorui paaukavo \$5.00 langų fondan.

NORWOOD, Mass.

Šv. Jurgio draugijos 25 metų Jubilėjus įvyko balandžio 28 dieną.

Rytą, 8 valandą, klebonas kun. S. Kneizis atlaikė šv. Mišias šv. Jurgio draugijos intencijai. Visi nariai dalyvavo Mišiose ir ėjo prie šv. Komunijos, kas sudarė malonų įspūdį.

Vakare įvyko Jubilėjaus vakarienė. Programa buvo gana ilga ir įvairi; susidėjo iš kalbų, dainų, solų ir duetų. Vakaro vedėjas buvo Jurgis Versiackas, draugijos pirmininkas.

SO. BOSTON, Mass., Šv. Petro par.

Motinos Dienoje, gegužės 12 d., Šv. Petro bažnyčioje, 9:30 val. ryte, L. Vyčių vietinės kuopos iniciatyva, jaunimas skaitlingai dalyvavo "in corpore" pamaldose.

Trijų organizacijų nariai būtent: L. Vyčių, parapijos choro ir merginų sodalicijos sudarė gražų įspūdį, ypač kada jaunimas ėjo prie šv. Komunijos. Mišias atnašavo ir pritaikintą tai dienai pamokslą pasakė kleb. kun. F. Virmauskis.

Po Mišių, bažnytinėje svetainėje, įvyko bendri jaunimo pusryčiai. Pusryčiuose dalyvavo apie 120 jaunuolių, kurie norėjo išreikšti pagarbą savo motinėlėms jųjų dienoje.

Pusryčių programa buvo labai maloni ir nuotaiki. Kun. K. Urbonavičius atkalbėjo maldą.

Kalbėjo taipgi kun. F. Virmauskas, kun. K. Jenkus, L. Vyčių Centro pirmininkas inž. A. J. Mažeika, "Darbininko" redaktorius A. F. Kneizys, Dr. E. Valiackas ir kiti.

BROOKLYN, N. Y., Apreiškimo par.

Gegužės 5 d. L. Vyčių 41 Vytauto kuopa per 8 val. šv. Mišias ėjo bendrai prie šv. Komunijos pagerbti savo motinas. Dalyvavo beveik visi kuopos nariai.

Po pamaldų įvyko kuopos bendri pusryčiai, kuriuose dalyvavo klebonas kun. N. Pakalnis, kun. Žvirblis ir kun. Kartavičius. Visi iš jų pasakė po gražią jausmingą kalbą šia apvaikščiojimo proga.

— Apreiškimo parapijos Draugystė Šv. Rožančiaus, pagelbstint kitoms parapijos draugijoms, rengia pagerbimo vakarienę savo gerb. kleb. kun. Norbertui Pakalniui, jo vardadienio proga. Vakarienė įvyks ketvirtadienį, birželio-June 6 d. parapijos salėj.

BROOKLYN, N. Y.

Susidaręs iš Didžiojo New Yorko ir New Jersey valstybių bendras muzikos mylėtojų bei rėmėjų komitetas, rūpinasi bankieto rengimu komp. Žilevičių pagerbti.

Bankietas įvyks gegužės 26 d., 6 val. vakare, puošniame Victoria Hotel'ly, 7th Ave. ir 51st St., New Yorke. Laike vakarienės bus dainų ir kalbų.

MASPETH, N. Y.

Gegužės 12 d. prasidėjo jaunimui rekolekcijos — May Retreat. Pamokslai buvo tikrai anglų kalboje. Rekolekcijas vedė pasijonistas kun. Richard Fay.

— Gegužės 5 d. studentai turėjo teatrą ir pramogą. Vaidino "Tėvas rašo gromatą į kraują." Buvo monologų, dialogų, dainų — solo, duetų ir chorelio (tik iš studentų). Prakalbėjo į susirinkusius kun. J. Balkūnas, ragindamas studentus į lietuvišką lavybą ir maspethiečius remti mokslus einantį jaunimą. Studentams liko pelno apie 40 dol. Graži pradžia.

— Šią vasarą maspethiečių vaikučiai ga-

lės atostogauti prie jūrų. Tuo rūpinasi vietos kunigai.

— Gegužės 19 d. šv. Stanislovo salėje Rožančiaus dr. narės surengė balių.

— Pirmoji šv. Komunija šiomet įvyks birželio 16 d. Švč. Trejybės sekmadienį.

— Geg. 4 d. Maspetho V. J. A. parapijos Altoriaus Draugija surengė kun. Pijui Lekėšui vakarienę, varduvių progą.

Kun. Pijus Lekėšis, dėkojo visiems už jam padarytą netikėtą malonumą, surengiant šią vakarienę. Jis pasižadėjo ir toliau nuoširdžiai dirbti su draugijomis ir maloniais parapijiečiais.

Vakarienę vedė klebonas kun. J. Bal-kūnas, labai gražiai replikuodamas kalbas ir sudarydamas malonią nuotaiką.

SHENANDOAH, Pa.

Jo Ekscelencija Vyskupas T. Matulionis, sekmadienį, geg. 5 d., lankėsi parapijoje.

Jo Ekscelencija atnašavo 7:00 val. Mišias. Mišiose dalyvavo nepaprastas didis skaičius žmonių. Buvo matyt net ir daugelis svetimtaučių.

Per 9 ir 10:30 Mišias, Jo Ekscelencija pasakė turiningus pamokslus.

NEW PHILA., PA.

Milžiniškas koncertas įvyko Saldžiausios Širdies parapijos mokyklos salėj antradienį, balandžio 30, 1935.

Į šį koncertą atvyko kun. Degutis, kun. Nanorta, kun. Česna, kun. Laumakis, kun. Mikšys ir vietinis klebonas kun. Mozūras.

Publikos buvo pilna salė ir buvo labai patenkinta šiuo koncertu.

Vakaro vedėju buvo S. Bulota, vietinis banko direktorius ir choristas. Pirmiausia pristatė vietinį muz. J. Sabaitį ir jo chorą, kuris išpildė gražų programos dalį.

Muz. A. Grigoraitis su šv. Jurgio parapijos choru iš Shenandoah išpildė antrą programos dalį.

Muz. M. Rauličkis su šv. Petro ir Povo par. choru iš Hazletono išpildė trečią programos dalį.

Muz. J. Služelis su šv. Juozapo par. choru iš Mahanoy City išpildė ketvirtą dalį.

Baigiant koncertą Saldž. Širdies parapijos vyrų choras, kuris yra vienas iš di-

džiausių šioj apielinkėj, turintis 34 narius, vadovaujant muz. J. Sabaičiui, išpildė penktą ir paskutinę šios programos dalį.

MT. CARMEL, Pa., šv. Kryžiaus par.

Gegužės 5 d., 51 vaikutis priėmė Pirmą Šventą Komuniją. Iškilmės prasidėjo gražia procesija, kurioje dalyvavo mokyklos choristės, tarnautojai, mažieji palydovai ir komunikantai. Kun. dr. Koncius pasitiko mažyčius komunikantus auditorijoje atlydėdamas iškilmingai su procesija bažnyčion. Choristės eidamos giedojo psalmę, Laudate pueri, o įžengiant bažnyčion mažyčiai savo švelniais balseliais giedojo "Jėzau, ateinu pas Tave," kuris sudarė žmonėse labai gražų įspūdį. Po to sekė kunigo daktaro pamokinimas, krikšto įžadų atnaujinimas ir šv. Mišios, kurias celebravo patsai klebonas. Choristėjų pritaikintas angeliškas giedojimas buvo inspiracija sielai kilti prie Dievo. Koks tai buvo džiaugsmas mažyčiams tą dieną pirmą kart priėmus Jėzų į savo širdelę, ir dar labiau, kad jų tėveliai ir broliai bei sutės drauge dalyvavo toje dangiškoje puotoje. Kaip paprastai, po pietų buvo nusifotografavimas ir į rožančių ir škaplerių brolijos įsirašymas.

CHICAGO, Ill.

Dariaus-Girėno paminklui komitetas, sekm., birželio 2 d., Marquette Parke (ten kur bus pastatytas min. didvyrių atminčiai didingas granito paminklas), rengia nepaprastą pikniką. Tokį, kokio Chicagoje dar nėra buvę.

Liepos 14 d. š. m. paminklas bus paruoštas ir pašventintas, taipgi su tokiomis iškilmėmis, kokių Chicagoje dar nėra buvę.

Šiems abiem parengimams, komitetas tiki si užbaigti kelti paminklui fondą, kad paminklą baigus be skolos.

Platinkite naudingiausią savaitraštį "Kristaus Karaliaus Laivas"

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel.: Canal 7790

Kolegijos Rėmėjo mokestis ir "Laivas" metams \$3.00
Vien tik laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
Svetur metams \$3.00. Atskiras numeris 5c

Kreipiantis su paklausimais, reikia idėti 3c krašos ženklelį atsakymui

V i s i

į

Marijonų Kol. Rēmėju

PIKNIKA

GEG. 26, 1935

TĖVŲ MARIJONŲ ŪKYJE

HINSDALE, ILLINOIS

Ateikite

Visi

PAKVĖPUOTI TYRO ORO

GEG. 26 Neužmirškite GEG. 26

4085250

72203